

UZASADNIENIE

Do tut. Sądu wpłynął wniosek wnioskodawczynie A. H. o stwierdzenie nabycia spadku na podstawie testamentu po W. S. zmarłej w dniu 18 sierpnia 2000r. na rzecz wnuka M. D. oraz stwierdzenie nabycia spadku na podstawie testamentu po M. D. zmarłym w dniu 7 kwietnia 2017r. na rzecz córek tj. wnioskodawczynie i uczestniczki postępowania M. W. (1) oraz wnuków tj. uczestników postępowania B. T. i małoletniego H. W., a nadto o dział spadku po zmarłym M. D. i zniesienie współwłasności nieruchomości i ruchomości wchodzących w skład masy spadkowej w ten sposób, że zostaną one przyznane na własność uczestnika postępowania B. T. z obowiązkiem spłat na rzecz pozostałych współwłaścicieli. Nadto wnioskodawczynie wniosła o zasądzenie od uczestników na swoją rzecz kosztów postępowania według norm przepisanych. W uzasadnieniu wniosku o stwierdzenie nabycia spadku wnioskodawczynie wskazała, że spadkodawczynie W. S. sporządziła testament w obecności świadków, na mocy którego jako jedynej spadkobierce ustanowiła swojego wnuka, natomiast spadkodawca M. D. sporządził testament własnoręczny, na podstawie którego do spadku ustanowił swoje córki oraz wnuki w częściach równych tj. każde w 1/4 części.

W toku postępowania uczestnicy postępowania oświadczyli, że zgadzają się z treścią wniosku, nie kwestionują treści testamentu allograficznego, przyznając, że spadkodawczynie W. S. mogła sporządzić testament allograficzny oraz potwierdzili zgodnie, że testament własnoręczny z dnia 7 lipca 2014r. został w całości sporządzony przez spadkodawcę M. D..

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W. S. córka W. i A. z d. M. urodzona w dniu (...) w O., ostatnio stale tam zamieszkała, zmarła w dniu 18 sierpnia 2000r. w O.. W chwili śmierci była wdową, posiadała jedną córkę Z. L., która zmarła po niej. Więcej dzieci nie miała, w tym pozamałżeńskich i przysposobionych. Z. L. miała jednego syna M. D..

Spadkodawczynie W. S. w dniu 27 stycznia 1981r. sporządziła w Urzędzie Miasta i Gminy w O. przed Sekretarzem (...) H. Z. w obecności dwóch świadków: S. W. i M. S. testament, w którym jako jedynej spadkobierce po sobie wskazała wnuka M. D. syna Z. i M.. Spadkodawczynie w chwili sporządzania testamentu była zdrowa psychicznie. Chciała przeznaczyć swój majątek ukochanemu wnukowi M. D.. Jest to jedyny testament sporządzony przez spadkodawczynię. Testament nie był zmieniony ani odwołany. Nie toczyło się postępowanie spadkowe po spadkodawczynie W. S.. Jest to pierwsza sprawa spadkowa. Nie były składane oświadczenia o przyjęciu lub odrzuceniu spadku. Nikt nie zrzekł się dziedziczenia. W skład spadku wchodzi nieruchomości leśne położone w gminie O. oraz działki rolne, dla których nie ma założonych ksiąg wieczystych. Testament został otwarty i ogłoszony przez Sąd Rejonowy w Zawierciu w dniu 22 maja 2018r.

Dowód: odpis skrócony aktu zgonu spadkodawczynie /k. 17 akt/, odpis skrócony aktu zgonu Z. L. /k. 18 akt/, testament z dn. 27.01.1981r. /k. 37-38 akt/, zapewnienie spadkowe wnioskodawczynie A. H. /k. 58 akt/, zeznania świadka M. S. /k. 59 akt/, protokół otwarcia i ogłoszenia testamentu /k. 53 akt/.

M. D. syn M. i Z. z domu S. urodzony w dniu (...) w Z., zmarł w dniu 7 kwietnia 2017r. w O., ostatnio stale tam zamieszkały. W chwili śmierci był żonaty z L. D.. Pomiędzy małżonkami nie była orzeczona separacja. Był żonaty jeden raz. Posiadał dwie córki: A. H. i M. W. (2). Więcej dzieci nie miał, w tym pozamałżeńskich i przysposobionych. Nie toczyło się postępowanie spadkowe po spadkodawcy M. D.. Jest to pierwsza sprawa spadkowa. Nie były składane oświadczenia o przyjęciu lub odrzuceniu spadku. Nikt nie zrzekł się dziedziczenia. W skład spadku wchodzi nieruchomości te same, które miała spadkodawczynie W. S.. Więcej nieruchomości spadkodawca nie posiadał.

W dniu 7 lipca 2014r. M. D. sporządził testament własnoręczny, w którym wyraził wolę przekazania całości swojego majątku córkom: A. H., M. W. (2) i wnukom: B. T. i H. W. w równych częściach. Testament został podpisany przez świadków: T. K., Z. K., J. K. i I. P.. Spadkodawca chciał, żeby świadkowie podpisali się na testamencie, na jego prośbę świadkowie złożyli podpisy na testamencie. Spadkodawca znał się ze świadkami od lat, miał do nich

zaufanie. Spadkodawca chciał przepisać swój majątek córkom i wnukom, wypowiadał się o nich z serca. Testament został w całości napisany przez spadkodawcę. Spadkodawca, będąc już osobą starszą, chciał rozpiścić swój majątek, uregulować sytuację majątkową. W chwili sporządzania testamentu spadkodawca miał dobry rozum, był poczytalny, mówił logicznie i mądrze, nie leczył się psychiatrycznie. Testament nie został zmieniony ani odwołany. Testament został otwarty i ogłoszony przez Sąd Rejonowy w Zawierciu w dniu 22 maja 2018r.

Dowód: odpis skrócony aktu zgonu spadkodawcy /k. 19 akt/, odpisy skrócone aktów urodzenia: M. W. (3) z d. D. i H. W. /k. 48-49 akt/, testament z dn. 07.07.2014r. /k. 52 akt/, zapewnienie spadkowe wnioskodawczyni A. H. /k. 58 akt/, odpis skrócony aktu małżeństwa spadkodawcy /k. 91 akt/, testament /k. 52 akt/, protokół otwarcia i ogłoszenia testamentu /k. 54 akt/, zeznania świadków: J. K., Z. K., T. K. /k. 98 o. – 99 akt/, zeznania wnioskodawczyni A. H. /k. 99 akt/, zeznania uczestniczki L. D. /k. 99 o. akt/, odpis skrócony aktu małżeństwa wnioskodawczyni /k. 102 akt/, odpis skrócony aktu urodzenia B. T. /k. 103 akt/.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zapewnienia spadkowego wnioskodawczyni, zeznań wnioskodawczyni i uczestniczki L. D. oraz świadków, a także w oparciu o dokumenty przedłożone do akt sprawy. Przedstawione dokumenty urzędowe w postaci aktów stanu cywilnego spadkodawców oraz ich spadkobierców nie budziły wątpliwości. Korelowało z nim zapewnienie spadkowe złożone przez wnioskodawczynię, którego treść potwierdzili obecni na rozprawie uczestnicy postępowania. Sąd uznał również za zgodne z prawdą zeznania wnioskodawczyni, uczestniczki i świadków, ponieważ nie znalazł przyczyn by odmówić im wiarygodności.

Sąd zważył, co następuje.

Wnioski o stwierdzenie nabycia spadku po W. S. i M. D. podlegały uwzględnieniu.

Zgodnie z art. 926 § 1 i 2 k.c. powołanie do spadku wynika z ustawy albo z testamentu, przy czym dziedziczenie ustawowe co do całości spadku następuje wtedy, gdy spadkodawca nie powołał spadkobiercy albo gdy żadna z osób, które powołał, nie chce lub nie może być spadkobiercą.

Wobec powyższego przepisu przy orzekaniu o stwierdzeniu nabycia spadku Sąd bierze pod uwagę w pierwszej kolejności ostatnią wolę spadkodawcy wyrażoną w sporządzonym przez niego ważnym testamencie.

W rozpoznawanej sprawie spadkodawcy pozostawili testamenty.

Spadkodawczyni W. S. sporządziła testament allograficzny, o którym mowa w art. 951 k.c. i zawiera on wszystkie niezbędne cechy: spadkodawczyni oświadczyła swoją wolę ustnie wobec sekretarza Miasta i Gminy O. i w obecności dwóch świadków, którą następnie zapisano w protokole z podaniem daty jego sporządzenia i odczytano go spadkodawczyni w obecności świadków. Protokół został podpisany przez spadkodawczynię, sekretarza Miasta i Gminy O. oraz świadków. Wnioskodawczyni i uczestnicy nie kwestionowali prawdziwości testamentu, ani nie podnosili żadnych okoliczności, które w myśl art. 945 § 1 k.c. mogłyby świadczyć o jego nieważności. Ponadto rozrządzenie spadkodawcy w nim zawarte jest jasne i nie budzi żadnych wątpliwości – wolą W. S. było, by w przypadku jej śmierci spadek po niej w całości odziedziczył jej wnuk M. D., jak wynika z zeznań świadka M. S. obecnej bezpośrednio przy sporządzaniu testamentu jako ówczesny pracownik Urzędu Miasta i Gminy O., która napisała testament, znającej dobrze spadkodawczynię, będącej jej sąsiadką.

Zgodnie z brzmieniem obowiązującego w dacie otwarcia spadku po W. S. art. 1015 k.c. (Dz.U.1964.16.93) brak oświadczenia spadkobiercy o przyjęciu lub odrzuceniu spadku w terminie sześciu miesięcy od dnia, w którym spadkobierca dowiedział się o tytule swego powołania był jednoznaczny z prostym przyjęciem spadku.

W związku z powyższym Sąd w punkcie pierwszym postanowienia stwierdził, że spadek po W. S. córce W. i A. zmarłej dnia 18 sierpnia 2000r. w O. ostatnio na stałe tam zamieszkałej, na podstawie testamentu allograficznego z dnia 27 stycznia 1981r. nabył w całości jej wnuk M. D..

Spadkodawca M. D. sporządził w dniu 7 lipca 2014r. testament własnoręczny w przepisanej do tego formie (art. 949 § 1 k.c.) i w sposób ważny. Wnioskodawczyni i uczestnicy postępowania nie kwestionowali testamentu i nie wskazywali na żadne okoliczności, mogące powodować, iż testament jest nieważny na skutek zdarzeń opisanych w przepisie art. 945 § 1 k.c. Sąd z urzędu również nie stwierdził żadnej przyczyny, zaistniałej podczas sporządzania testamentu, skutkujących jego nieważnością. Nadto treść testamentu nie budzi w ocenie Sądu żadnych wątpliwości, zawarte w nim sformułowania są jasne i jednoznaczne. Z treści zeznań wnioskodawczyni, jak i uczestniczki L. D. i świadków: J. K., Z. K. i T. K., którzy znali dobrze spadkodawcę, jednoznacznie wynika, że spadkodawca M. D. w dacie sporządzania testamentu był poczytalny i jego wolą było przekazanie swojego majątku na wypadek śmierci na rzecz córek i wnuków. Zgodnie z brzmieniem obowiązującego w dacie otwarcia spadku po M. D. art. 1015 k.c. (tekst jedn. Dz.U.2017.459) brak oświadczenia spadkobiercy o przyjęciu lub odrzuceniu spadku w terminie sześciu miesięcy od dnia, w którym spadkobierca dowiedział się o tytule swego powołania jest jednoznaczny z przyjęciem spadku z dobrodziejstwem inwentarza. Mając na względzie powyższe, wobec skutecznego rozrządzenia testamentowego, Sąd stwierdził, że spadek po M. D. synu M. i Z. zmarłym w dniu 7 kwietnia 2017r. w O. ostatnio stale tam zamieszkałym na podstawie testamentu własnoręcznego z dnia 7 lipca 2014r. nabyli: córki A. H., M. W. (2) i wnuki B. T. i małoletni H. W. w częściach równych po ¼ części każde z nich, przy czym nabycie spadku nastąpiło z dobrodziejstwem inwentarza.

Zarządzeniem z dnia 14.09.2018r. na podstawie art. 218 kpc w zw. z art.13§2 kpc wyłączono wniosek dot. działu spadku i zniesienia współwłasności do odrębnego rozpoznania. O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 520 § 1 k.p.c., zgodnie z zasadą, iż każdy uczestnik ponosi koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie. Sąd kierował się okolicznością, iż interesy wnioskodawczyni i uczestników w sprawie nie były sprzeczne, a każdy z nich był w podobnym stopniu zainteresowany wynikiem postępowania.